

JUDr. ROBERT PELIKÁN, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne
Čj. MSP-292/2015-OD-SPZ/3
Počet listů: 2
Přílohy: 2

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. M. D. – stížnost pro porušení zákona

Příloha: kopie spisu PČR OŘ Praha III č.j. KRPA-6397-16/TČ-2014-001311
stejnopis usnesení OSZ pro Prahu 3 ze dne 20.4.2015 sp.zn. 1 ZT 93/2015

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám ve prospěch obviněného M. D.

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému usnesení obvodního státního zástupce pro Prahu 3 ze dne 20. 4. 2015, sp. zn. 1 ZT 93/2015, které nabylo právní moci dne 20. 4. 2015, a jímž rozhodl následujícím způsobem:

- I. *podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu zamítl stížnost obviněného M. D. ze dne 23. 3. 2015 podanou proti usnesení Obvodního ředitelství policie Praha III Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 16. 3. 2015 č. j. KRPA-6397-33/TČ-2014-001311, jímž bylo dle § 160 odst. 1 tr. řádu rozhodnuto o zahájení trestního stíhání M. D., t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice, jako obviněného pro skutek kvalifikovaný jako přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b) odst. 2, 3 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se měl dopustit tím, že v době od 12.00 hodin dne 22. 12. 2013 do 17.30 hodin dne 5. 1. 2014 vnikl po vypáčení vstupních dveří do rekonstruovaného bytového domu v P., kde následně vnikl po vypáčení vstupních dveří na dvůr domu, který prohledal, avšak nic neodcizil, dále vnikl po vypáčení vstupních dveří do dvou místností v přízemí domu, odkud odcizil dosud nezjištěný počet obrazů a perokreseb v celkové hodnotě 100.000 Kč, 1 ks motorová sekačka na trávu zn. HUSQUARNA v hodnotě 1.500 Kč, 1 ks motorová pila zn. HUSQUARNA v hodnotě*

3.500 Kč, 1 ks bourací kladivo zn. MAKITA v hodnotě 2.000 Kč, 1 ks příklepová vrtačka zn. MAKITA v hodnotě 300 Kč, 1 ks vrtačka zn. MAKITA v hodnotě 500 Kč, 1 ks akulampa zn. DEWALT v hodnotě 200 Kč a dosud nezjištěný počet ručního nářadí v hodnotě 11.750 Kč, dále vnikl po vypáčení vstupních dveří do neoznačeného bytu v 1. patře domu, odkud odcizil 1 ks dřevěný psací stůl v hodnotě 20.000 Kč, 1 ks HIFI zesilovač zn. YAMAHA DSP-A780 v hodnotě 1.500 Kč, 1 ks HIFI předzesilovač zn. ROTEL RQ-970BX v hodnotě 500 Kč, 1 ks CD přehrávač zn. TECHNICS SL P320 v hodnotě 500 Kč, 1 ks kazetový přehrávač zn. YAMAHA K-720 v hodnotě 500 Kč, sbírka starých fotoaparátů v celkové hodnotě 7.000 Kč, 1 ks filmová kamera 8 mm nezj. zn. v hodnotě 1.000 Kč, 1 ks videokamera zn. SONY v hodnotě 500 Kč, 1 ks vysavač zn. VORWERK v hodnotě 500 Kč, 1 ks průmyslový vysavač zn. KAERCHER v hodnotě 700 Kč, fotoaparát zn. NIKON v hodnotě 20.000 Kč, 1 ks PC tower nezj. zn. v hodnotě 500 Kč, 1 ks PC desktop zn. DELL v hodnotě 500 Kč, 1 ks laptop zn. APPLE G4 v hodnotě 500 Kč, 1 ks externí HDD zn. LACIE v hodnotě 2.000 Kč, 1 ks externí HDD zn. LACIE v hodnotě 1.000 Kč, 1 ks externí cd-rom v hodnotě 2.000 Kč, nezjištěné množství sanity v celkové hodnotě 1.850 Kč, oblečení v celkové hodnotě 1.500 Kč a nezjištěný počet knih v celkové hodnotě 2.000 Kč, dále vnikl po vypáčení vstupních dveří do neoznačeného bytu ve 3. patře, který prohledal, avšak nic neodcizil, a dále vnikl po vypáčení vstupních dveří na půdu domu, kterou prohledal, avšak nic neodcizil, čímž způsobil poškozenému P. K. odcizením věcí celkovou škodu ve výši 159.850 Kč a poškozením vstupních dveří celkovou škodu ve výši 6.500 Kč, přičemž se tohoto jednání dopustil přesto, že byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 3. 8. 2010 sp. zn. 26 TM 3/2010, který nabyl právní moci téhož dne, odsouzen mimo jiné pro přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2 tr. zákoníku k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 156 měsíců nepodmíněně, který vykonal dne 7. 11. 2011, neboť není důvodná.

- II. Podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu zamítl stížnost obviněného podanou dne 7. 4. 2015 prostřednictvím obhájce Mgr. M. V., proti usnesení Obvodního ředitelství policie Praha III Služby kriminální policie a vyšetřování ze dne 16. 3. 2015 č. j. KRPA-6397-33/TČ-2014-001311, jímž bylo dle § 160 odst. 1 tr. řádu rozhodnuto o zahájení trestního stíhání M. D., t. č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Vinařice, jako obviněného pro skutek kvalifikovaný jako přečin krádeže dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 2, 3 tr. zákoníku v jednočinném souběhu s přečinem poškození cizí věci dle § 228 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se měl dopustit výše pod bodem I. popsáním jednáním, neboť byla podána opožděně.

Obviněný M. D. převzal usnesení o zahájení trestního stíhání č. j. KRPA-6397-33/TČ-2014 dne 20. 3. 2015 a stížnost podal dne 23. 3. 2015. Vzhledem k tomu, že obviněný se t. č. nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody, byl dán důvod nutné obhajoby ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) tr. řádu. Proto mu byl opatřením Obvodního soudu pro Prahu 3 ze dne 31. 3. 2015 sp. zn. 0 Nt 12027/2015 ustanoven podle § 39 tr. řádu obhájce Mgr. M. V. Následně bylo předmětné usnesení o zahájení trestního stíhání zasláno tomuto obhájci, který předmětné usnesení převzal dne 3. 4. 2015. Obhájce podal proti tomuto usnesení stížnost, která byla doručena dne 7. 4. 2015 do datové schránky Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy.

Obvodní státní zástupce pro Prahu 3 z podnětu obou podání usnesením rozhodl dvěma samostatnými výroky tak, že stížnost obviněného zamítl jako nedůvodnou a stížnost obhájce obviněného zamítl jako podanou opožděně s tím, že dle jeho názoru poslední den lhůty připadl na den 6. 4. 2015.

Podle § 60 odst. 3 tr. řádu připadne-li konec lhůty na den pracovního klidu nebo pracovního volna, pokládá se za poslední den lhůty nejbližší příští pracovní den.

Podle § 143 odst. 1 tr. řádu stížnost se podává u orgánu, proti jehož usnesení stížnost směřuje, a to do tří dnů od oznámení usnesení (§ 137); jestliže se usnesení oznamuje jak obviněnému, tak i jeho zákonnému zástupci nebo obhájci, běží lhůta od toho oznámení, které bylo provedeno nejpozději.

Podle § 148 odst. 1 písm. b) tr. řádu nadřízený orgán zamítne stížnost, byla-li podána opožděně.

Z výše uvedeného v první řadě vyplývá, že státní zástupce chybně rozhodl o podané stížnosti dvěma výroky, neboť nevzal v potaz, že obhájce obviněného zásadně není osobou se samostatnými obhajovacími právy a nečiní procesní úkony za svou osobu, nýbrž v zastoupení svého klienta – obviněného. Na podání zpracovaná obviněným i jeho obhájcem je nutno pohlížet jako na jediný opravný prostředek (stížnost). Dále platí ustanovení § 143 odst. 1 věta za středníkem tr. řádu, podle kterého jestliže se usnesení oznamuje jak obviněnému, tak i jeho zákonnému zástupci nebo obhájci, běží lhůta od toho oznámení, které bylo provedeno nejpozději. V dané věci bylo toto usnesení doručeno později obhájci obviněného, takže lhůta pro podání stížnosti měla běžet a běžela od tohoto doručení a státní zástupce měl o stížnosti obsažené v obou podáních rozhodnout jedním výrokem.

Kromě této vady ovšem obvodní státní zástupce pro Prahu 3 taktéž chybně stanovil den, do kterého mohla být stížnost podána. Napadené usnesení bylo obhájci doručeno dne 3. 4. 2015, což je pátek, třetí den k podání stížnosti je pondělí 6. 4. 2015, avšak na tento den připadalo Velikonoční pondělí, které je ve smyslu zákona č. 245/2000 Sb., o státních svátcích, o ostatních svátcích, o významných dnech a dnech pracovního klidu, podkládáno za tzv. ostatní svátek. Podle § 3 cit. zákona jsou státní svátky a ostatní svátky dny pracovního klidu. Připadne-li konec lhůty na den pracovního klidu nebo pracovního volna, pokládá se za poslední den lhůty nejbližší příští pracovní den (§ 60 odst. 3 tr. řádu). V dané věci poslední den pro podání stížnosti bylo úterý 7. 4. 2015 – tedy den, kdy obhájce obviněného podal stížnost tak, že ji doručil (dodal) do datové schránky Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy.

Pro doručování datové zprávy orgánu veřejné moci (srov. § 18 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů), ač to není v zákoně výslovně uvedeno, platí, že dodání je postaveno naroveň doručení, resp. okamžikem dodání je podání doručeno. Tento názor nalézá oporu v judikatuře (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 7. 2010, sp. zn. 9 Afs 28/2010; nálezy Ústavního soudu sp. zn. II. ÚS 3518/11, III. ÚS 3036/12 a II. ÚS 3643/11) a současně koresponduje i s vyhláškou č. 259/2012 Sb., o podrobnostech výkonu spisové služby, jakož i s instrukcí Ministerstva spravedlnosti č. 133/2012-OD-ST, kterou se upravuje jednotný postup podatelny při příjmu a ověřování datových zpráv a dokumentů v nich obsažených. Podle § 3 odst. 1, věty první, citované vyhlášky dokument v digitální podobě se považuje za dodaný veřejnoprávnímu původci, je-li dostupný podatelně. Podle § 2 odst. 7, věty druhé, citované instrukce dokument doručovaný prostřednictvím datové schránky se považuje za dodaný a doručovaný, jakmile podání bylo dodáno do datové schránky organizace. Současně nutno uvést, že k zachování zákonné lhůty k podání stížnosti oprávněné osoby proti usnesení policejního orgánu postačí, pokud stížnost podaná proti tomuto usnesení a adresovaná příslušnému policejnímu orgánu byla včas doručena do datové schránky centrálního úložiště zřízeného na krajském ředitelství Policie České republiky, které je nadřízeným orgánem tohoto policejního orgánu, a to bez ohledu na skutečnost, zda a kdy byla následně dodána do datové schránky policejního útvaru, jehož orgán

napadené usnesení vydal, nebo jestli mu byla doručena jiným způsobem (k tomu srov. č. 51/2013 Sb. rozh. tr.).

Ze všech shora uvedených skutečností vyplývá, že stížnost obviněného M. D. byla podána v zákonné lhůtě. Obvodní státní zástupce pro Prahu 3 pochybil a porušil právo obviněného na obhajobu, neboť mu odepřel meritorní projednání jeho stížnosti proti usnesení o zahájení trestního stíhání a zatížil tak přípravné řízení vadou, kterou je možno odstranit toliko v řízení o mimořádném opravném prostředku.

Pro úplnost lze uvést, že stížnost pro porušení zákona směřuje proti usnesení obvodního státního zástupce pro Prahu 3 ze dne 20. 4. 2015, sp. zn. 1 ZT 93/2015, v celém rozsahu, neboť za nezákonné je nutno v důsledku popsané vady považovat oba učiněné výroky. Výrok pod bodem I. nemůže samostatně obstát a nelze trvat na jeho právní moci a vykonatelnosti, neboť zjištěná vada výroku pod bodem II. nepochybně mohla mít vliv na správnost výroku ad I., když státní zástupce vycházel toliko z podání obviněného, sepsaného ve výkonu trestu odnětí svobody, a formálně nepřihlížel k podání zpracovanému obhájcem.

Proto **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

1. podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že pravomocným usnesením obvodního státního zástupce pro Prahu 3 ze dne 20. 4. 2015, sp. zn. 1 ZT 93/2015, a v řízení, které mu předcházelo, byl v ustanoveních § 60 odst. 3, § 148 odst. 1 písm. b) a § 143 odst. 1 věta za středníkem tr. řádu porušen zákon v neprospěch obv. M. D.,
2. podle § 269 odst. 2 tr. řádu zrušil napadené usnesení v celém rozsahu a aby zrušil i všechna další rozhodnutí na zrušené rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,
3. podle 270 odst. 1 tr. řádu přikázal obvodnímu státnímu zástupci pro Prahu 3, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

JUDr. Robert Pelikán, Ph.D.
ministr spravedlnosti ČR

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [7 Tz 26/2016](#)